

Warszawa, dnia 12 lutego 2021 r.

Sz. P. Michał Kurtyka

Minister Klimatu i Środowiska

**Stanowisko Stowarzyszenia Energii Odnawialnej dotyczące projektu
„Polskiej Strategii Wodorowej”**

Szanowny Panie Ministrze,

Przekazany do konsultacji przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska projekt *Polskiej Strategii Wodorowej do roku 2030 z perspektywą do roku 2040* stanowi dokument strategiczny, który zgodnie z założeniami powinien w sposób kompleksowy adresować większość zagadnień związanych z funkcjonowaniem tego sektora w nadchodzących latach.

Stoimy na stanowisku, że głównym czynnikiem warunkującym rozwój gospodarki wodorowej w Polsce jest wzrost generacji energii ze źródeł odnawialnych. Ścieżka przyrostów mocy zainstalowanej poszczególnych technologii wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii stanowić będzie wprost o potencjale rozwoju wykorzystania technologii wodorowej i zobrazuje ramy funkcjonowania tego sektora w nadchodzących latach.

Mając na uwadze powyższe, oraz kompleksowy charakter przedmiotowego dokumentu, zasadne byłoby odniesienie się w nim do strategicznych działań podejmowanych w celu zwiększania podaży energii odnawialnej w poszczególnych sektorach tego rynku.

W powyższym aspekcie kluczowy pozostaje między innymi rozwój sektora morskiej energetyki wiatrowej i dodatkowy potencjał do zagospodarowania w ramach obszarów morskich, a także rozwój sektora energetyki wiatrowej na lądzie. Odnotować należy, że zniesienie ograniczeń lokalizacyjnych narzuconych na rozwój tego sektora przez przepisy *Ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych* pozwoliłoby na rozpoczęcie realizacji nowych projektów w ramach kilkuletnich cykli inwestycyjnych, dostarczając znaczących wolumenów energii koniecznych do realizacji programu gospodarki wodorowej.

Zgodnie z przedstawionym projektem, drugim kluczowym dostawcą energii dla rozwoju sektora wodoru mają pozostawać nadwyżki energii wytwarzanej przez energetykę jądrową. Należy odnotować, iż zarówno w krajach europejskich dysponujących takimi źródłami wytwarzania, jak i w Stanach Zjednoczonych elektrownie jądrowe są znaczącym stopniu zamortyzowane, co w sposób bezpośredni przekładać się będzie na ceny wytwarzanego w ten sposób wodoru. Należy podkreślić, że w warunkach polskich sektor energetyki jądrowej znajduje się obecnie we wczesnej fazie rozwoju, co w konsekwencji będzie związane z koniecznością uwzględnienia w wycenie wytwarzanego wodoru amortyzacji tych instalacji, znacząco podnosząc jego cenę. Jednocześnie, w projekcie taka konfiguracja wytwarzania wodoru ujęta została, jako niskokosztowa. Powyższe podejście powinno budzić poważne zastrzeżenia chyba, że amortyzacją jednostek jądrowych zostałyby obciążone również inne działy gospodarki.

Jednocześnie, w naszej ocenie w przedstawionym dokumencie strategicznym w sposób zdecydowanie niewystarczający zostały przedstawione korzyści ekonomiczne wynikające z ograniczania emisji dwutlenku węgla do atmosfery. Powyższa analiza powinna stanowić kluczowy element programowania rozwoju tego sektora, pozostając czynnikiem, który w sposób bezpośredni może uzasadniać ponoszone w tym zakresie koszty. Jest to istotne tym bardziej, iż pokazałoby w jednoznaczny sposób różnice w ekonomicznej opłacalności wykorzystania wodoru nisko- lub zeroemisyjnego i takiego z paliw kopalnych, a co za tym idzie silną korelację pomiędzy rozwojem gospodarki wodorowej i dostępnością zielonej energii.

Ponadto, dookreślenia wymagają również aspekty związane z planowanymi do uruchomienia systemami wsparcia i narzędziami finansowania pierwszych inwestycji realizowanych w dużej skali. W przywołanym obszarze należy pozytywnie ocenić deklarację wprowadzenia węglowego kontraktu różnicowego, jako instrumentu wsparcia transformacji klimatycznej przemysłu.

Jednocześnie wyrażamy przekonanie, że istotnym do rozważenia mechanizmem byłoby wykorzystywanie zielonego wodoru do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego w sektorze transportu, mając na uwadze zapisy *Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych*, zgodnie z którymi udział odnawialnej energii elektrycznej uznaje się za czterokrotność jej wartości energetycznej w przypadku dostarczania jej do pojazdów drogowych (udział biopaliw i biogazu dla transportu może być uznany za dwukrotność ich wartości energetycznej). Wdrożenie przywołanego mechanizmu pozwoliłoby na pokrycie różnicy w kosztach produkcji wodoru w procesach elektrolizy i tym samym umożliwiłoby uruchomienie projektów bez-emisyjnej produkcji wodoru.

Dodatkowo, odnosząc się do kwestii związanych z dystrybucją wodoru wyrażamy przekonanie, że zasadne byłoby nieograniczania się do wykorzystania w tym zakresie sieci gazowej i odniesienie także do innych form transportu, takich jak transport kołowy, który powinien znaleźć szerokie zastosowanie w ramach rozproszonej sieci stacji tankowania wodoru.

Odnosząc się do obszaru badań naukowych stoimy na stanowisku, że nie jest zasadne tworzenie scentralizowanego programu badawczego w zakresie rozwoju technologii wodorowej w Polsce. Pożądanym

modelem w tym zakresie będzie prowadzenie prac uwzględniających obszary, gdzie może wystąpić realna ekonomiczna wartość dodana w ramach polskich specjalności, w ramach sprecyzowanych konkursów zorientowanych na relatywnie szybkie osiągnięcie wyników prowadzonych prac. W naszej ocenie kompleksowy program badawczy wiązałby się ze znaczącym wydłużeniem tego procesu, przy jednoczesnym braku gwarancji osiągnięcia wymiernych korzyści dla wdrożeń biznesowych.

Przedstawione zarysy programów w innych krajach pokazują jednoznacznie, że pożądanym kierunkiem rozwoju sektora jest wytwarzanie wodoru w sposób nisko- lub zeroemisyjny. Wytwarzanie wodoru z paliw kopalnych będzie wykluczać możliwość jego zastosowania w nowoczesnej gospodarce, a co za tym idzie znacząco zmniejszy jego atrakcyjność rynkową. Należy jednoznacznie podkreślić, że warunkiem wypracowywania w przyszłości wartości dodanej wynikającej z wdrażania programu rozwoju gospodarki wodowej będzie znaczący wysiłek inwestycyjny, związany z koniecznością zapewnienia dostaw zielonej energii dla gospodarki.

Z wyrazami szacunku,

Łukasz Zagórski

Prezes Zarządu

Włodzimierz Ehrenhalt

Wiceprezes Zarządu